

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/18/2022
Identifikačné číslo spisu: 7118011357
Dátum vydania rozhodnutia: 07.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:7118011357.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta na neverejnom zasadnutí 7. apríla 2022 v Bratislave, v trestnej veci obvineného P. C., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. januára 2019, sp. zn. 4To/107/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I. z 12. novembra 2018, sp. zn. 5T/64/2018, bol obvinený P. C. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozsudku.

Okresný súd obvinenému P. C. za spáchanie predmetného trestného činu uložil podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2. ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 115 (stopäťnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému zároveň uložil povinnosť zaplatiť poškodenej S. W. škodu vo výške 50,-eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú S. W. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 30. januára 2019, sp. zn. 4To/107/2018, odvolanie obvineného proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 12. novembra 2018, sp. zn. 5T/64/2018, podľa § 319

Trestného poriadku zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu, Mgr. Branislava Graneca dovolanie (doručené okresnému súdu 26. januára 2022), z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku tvrdiac, že došlo k použitiu nesprávneho hmotnoprávneho ustanovenia, nakoľko trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s vekom poškodenej. Z formulácie skutkovej vety rozsudku okresného súdu pritom nijako nevyplýva, že by spáchanie tohto zločinu bolo subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodenej, ktorú s ohľadom na to je potrebné považovať za chránenú osobu vyššieho veku. Znak skutkovej podstaty - spáchanie vyššie uvedeného zločinu na chránenej osobe vyššieho veku je vyjadrený v skutkovej vete rozsudku okresného súdu prostredníctvom formulácie: „Fyzicky napadol S. W., nar. X. Y. XXXX“, z ktorej je však zrejmé iba to, že obeť trestného činu napĺňa zákonnú definíciu osoby vyššieho veku (§127 ods. 3 Trestného zákona), ktorá je chránenou osobou (§ 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona). Súvislosť medzi skutočnosťou, že poškodená je chránenou osobou a jeho konaním preukázaná nebola.

Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a zrušil aj rozhodnutie prvostupňového súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I sa k dovolaniu nevyjadril, podobne ako poškodená, ktorým bolo dovolanie obvineného doručené.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a)], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a), b), d), e), ani písm. f) Trestného poriadku.

Najvyšší súd v prvom rade opakuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavy stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť.

Podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Vo vzťahu k vyššie spomínanej viazanosti odvolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, treba ešte poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je zložené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku nemožno skúmať a meniť.

V prípade tohto dovolacieho dôvodu je dovolanie určené na nápravu právnych chýb v rozhodnutiach súdu vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo v iných skutočnostiach podľa noriem hmotného práva. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Dovolací súd v prípade tohto dovolacieho dôvodu nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, t. z. nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (R 47/2014).

Je potrebné tiež zdôrazniť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť (R 3/2011).

Zo skutkovej vety I. stupňového rozsudku je zrejmé, že obvinený napadol ženu, ktorá mala už v dobe spáchania skutku 77 rokov, teda išlo o starenku, ktorá vysoko prekročila vek 60 rokov (§ 127 ods. 3 Trestného zákona), ktorý je určujúci pri kvalifikovanej skutkovej podstaty daného zločinu podľa ods. 2 písm. d) § 188 Trestného zákona.

Ustanovenie o chránenej osobe (§ 139 Trestného zákona) vymedzuje spomedzi fyzických osôb práve tie, ktorým má byť poskytnutá zvýšená ochrana, čo poškodená bezpochyby spĺňala.

Je nepochybné, že práve vzhľadom na okolnosť, že išlo o bezbrannú staršiu ženu, si ju obvinený vybral za obeť, nakoľko mu bolo zrejmé, že takáto poškodená osoba nebude schopná klásť adekvátny odpor, preto si nevybral za obeť svojho útoku napr. vyšportovaného mladého muža. Napokon obvinený ním namietanú okolnosť v podanom dovolaní, nenamietal skôr, počas celého trestného konania, vrátane súdneho.

Na podklade vyššie uvedeného je nesporné, že nie sú naplnené dôvody dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku, a preto najvyšší súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. C. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.